

Laidiens: 18.01.2006., Nr. 11

Ministru kabineta noteikumi Nr.31

Rīgā 2006.gada 10.janvārī (prot. Nr.2 33.§)

Makšķerēšanas noteikumi

Izdoti saskaņā ar Zvejniecības likuma 13.panta pirmās daļas 3.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1.Noteikumi nosaka kārtību, kādā fiziskās personas Latvijas Republikas ūdeņos var nodarboties ar amatierzveju — makšķerēšanu, kā arī ar zemūdens medībām, vēžu un citu ūdens bezmugurkaulnieku ieguvu (turpmāk — makšķerēšana) ar šajos noteikumos atļautiem makšķerēšanas, zemūdens medību un vēžošanas rīkiem.

2.Nodarboties ar makšķerēšanu Latvijas Republikas ūdeņos var fiziskās personas (makšķernieki), kurām makšķerēšanas laikā ir klāt makšķerēšanas karte. Vietās, kur noteikta licencētā makšķerēšana, papildus makšķerēšanas kartei ir nepieciešama arī licence.

3.Personām vecumā līdz 16 gadiem un personām, vecākām par 65gadiem, kā arī invalīdiem atļauts makšķerēt bez makšķerēšanas kartes iegādes. Minētajām personām jābūt klāt attiecīgam personu apliecinošam dokumentam vai invaliditātes apliecībai.

4.Privātos ezeros un ezeros, kas atrodas viena īpašnieka zemesgabala robežās un kuros zvejas tiesības nepieder valstij, makšķerēšanas tiesības pieder ezeru īpašniekam. Īpašnieks makšķerēšanas tiesības var izmantot pats vai atļaut tās izmantot arī citām fiziskām vai juridiskām personām saskaņā ar šiem noteikumiem un normatīvajiem aktiem par zvejas tiesību izmantošanu privātajos ūdeņos.

5.Ūdenstilpēs (arī šo noteikumu V nodaļā minētajās) vai ūdenstilpju daļās, kur noteikta licencētā makšķerēšana, kārtība, kādā fiziskā persona nodarbojas ar makšķerēšanu, noteikta Zvejniecības likuma 10.panta otrajā daļā, šajos noteikumos un normatīvajos aktos par licencētās amatierzvejas — makšķerēšanas — kārtību, kā arī ūdenstilpes ekspluatācijas noteikumos.

6.Zemūdens medību rīku, kā arī vēžošanas rīku un paņēmienu izmantošana atļauta tajās ūdenstilpēs, kurās vēžu un zivju ieguve noteikta atbilstoši normatīvajiem aktiem par licencētās amatierzvejas — makšķerēšanas kārtību. Papildus zemūdens medību rīku izmantošana jūrā ir atļauta jūras piekrastes ūdeņos, kā arī privātajos ezeros, kuros zvejas tiesības nepieder valstij. Zemūdens medību rīkus izmanto, ievērojot šo noteikumu prasības.

7.Makšķerēšana īpaši aizsargājamo dabas teritoriju ūdeņos notiek saskaņā ar šiem noteikumiem un attiecīgo teritoriju aizsardzības un izmantošanas noteikumiem.

8. Makšķerēšanas un zemūdens medību sacensību nolikumi jāsaskaņo ar vietējo pašvaldību, Valsts vides dienestu un Valsts zivsaimniecības pārvaldi, bet īpaši aizsargājamās dabas teritorijās — arī ar to administrāciju. Ja

sacensības tiek rīkotas nomātās ūdenstilpēs, sacensību nolikumi papildus jāsakāpo ar ūdenstilpes nomnieku.

9. Makšķerniekam makšķerējot ir tiesības bez maksas izmantot dabisko tauvas joslu: gar jūras piekrasti — 20 m, gar privāto ūdeņu krastiem — 4 m, gar pārējo ūdeņu krastiem — 10 m.

10. Valsts zivsaimniecības pārvalde atbilstoši Zvejniecības likuma 15. un 16. pantam, kā arī ņemot vērā zinātniskās rekomendācijas, pēc saskaņošanas ar Vides ministriju var noteikt īslaicīgus makšķerēšanas regulēšanas pasākumus. Pēc attiecīgajam pasākumam noteiktā termiņa beigām ir spēkā šo noteikumu normas. Valsts zivsaimniecības pārvalde lēmumu par makšķerēšanas regulēšanas pasākumiem pirms tā stāšanās spēkā publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" un attiecīgā rajona laikrakstā, kā arī paziņo televīzijā un radio.

II. Makšķerēšanas rīki un to lietošana

11. Vienlaikus atļauts izmantot ne vairāk kā divus makšķerēšanas rīkus (makšķeri, spiningu, mušīnmakšķeri) ar ne vairāk kā trim jebkura veida āķiem katram rīkam, ja makšķerēšanas rīku lieto iekšējos ūdeņos, un ne vairāk kā četriem jebkura veida āķiem katram rīkam, ja makšķerēšanas rīku lieto jūras piekrastes ūdeņos. Katrs vairākzūburu āķis tiek uzskatīts par vienu āķi.

12. Lietojot makšķerēšanas rīkus, nav atļauts izmantot:

12.1. aizciršanas paņēmienu, ar kuru zivi aizķer ar āķi aiz citas ķermeņa daļas, nevis mutes;

12.2. dabisko ēsmu īpaši aizsargājamo ierobežoti izmantojamo sugu zivju— lašu, taimiņu un alatu, kā arī strauta foreļu makšķerēšanai un uztveramo āķi (gafu) šo zivju uztveršanai.

13. Ēsmas zivtiņu ieguvei atļauts lietot tīkliņu, ne lielāku par 1,5 x 1,5 m, ar linuma acu izmēru, ne lielāku par 10 mm.

14. Vēžošana saskaņā ar šo noteikumu 6. punktu atļauta, izmantojot ne vairāk kā piecus kritiņus, kā arī ķerot ar rokām.

15. Lietojot zemūdens medību rīkus, ievēro šādas prasības:

15.1. atļauts izmantot tikai ar muskuļu spēku uzlādējamu harpūnšauteni, kuras harpūnas uzgaļa platums nepārsniedz 10 cm;

15.2. aizliegts izmantot akvalangu vai citu autonomu elpošanas aparātu;

15.3. medību laikā zemūdens medniekam jābūt piestiprinātai košas krāsas bojai, kura norāda zemūdens mednieka atrašanās vietu ūdenī;

15.4. zemūdens medību rīkus nav atļauts izmantot apzīmētās publiskās atpūtas vietās un citās vietās, kur pulcējas daudz cilvēku (peldvietās, ūdenssporta un kultūras pasākumu vietās);

15.5. zemūdens medību rīku izmantošana bez vecāku vai pieaugušo uzraudzības nav atļauta bērniem vecumā līdz 16 gadiem.

16. Visu sugu zivju makšķerēšana un vēžošana jebkurā citā veidā un ar citiem rīkiem Latvijas Republikas ūdeņos ir aizliegta.

III. Atļautais loma lielums un minimālais pieļaujamais zivju garums

17. Katra makšķernieka noķertās zivis tiek uzglabātas atsevišķi. Vienā makšķerēšanas reizē vienam makšķerniekam lomā atļauts uzglabāt un paturēt:

17.1.akmeņplekstes, ālantus, varavīksnes foreles, līdakas, līņus, mencas, salates (meža vimbas), sapalus, vēdzeles, vimbas, zandartus, zušus— piecus no katras sugas;

17.2.samus, sīgas, straucha foreles — trīs no katras sugas;

17.3.alatas — vienu;

17.4.taimiņus, lašus, kas noķerti jūras piekrastes ūdeņos, kā arī Buļļupē, Sausajā Daugavā un Daugavā posmā no ietekas jūrā līdz Rīgas HES, — vienu no katras sugas, bet pārējos iekšējos ūdeņos — saskaņā ar licencētās makšķerēšanas nolikumiem;

17.5.asarus, kas noķerti iekšējos ūdeņos, un plekstes, kas noķertas jūras piekrastes ūdeņos, — piecus kilogramus no katras sugas;

17.6. asarus un salakas, kas noķertas jūras piekrastes ūdeņos, — 10 kg no katras sugas;

17.7. pārējo sugu zivis — bez skaita un svara ierobežojuma;

17.8. vēžus (platspīļu un šaurspīļu) — saskaņā ar licencētās makšķerēšanas nolikumiem, bet ne vairāk kā 50 gabalu;

17.9. trīsuļodu kāpurus un sānpeldes — 100 gramu.

18.Lomā atļauts paturēt zivis un vēžus, kas atbilst šādam minimālajam pieļaujamajam garumam:

18.1. lasim — 60 cm;

18.2. līdakai, taimiņam un samam — 50 cm;

18.3. zandartam — 45 cm;

18.4. zutim — 40 cm;

18.5. mencai — 38 cm;

18.6.akmeņplekstei, alatai, ālantam, forelei (straucha un varavīksnes), līnim, salatei (meža vimbai), sapalam, sīgai, vimbai un vēdzelei — 30 cm;

18.7. asarim, kas noķerts jūras piekrastes ūdeņos, — 17 cm;

18.8. vēzim (platspīļu un šaurspīļu) — 10 cm.

19.Visu sugu zivju garumu nosaka, mērot attālumu no purna gala līdz astes spuras galam.

20.Vēža garumu nosaka, mērot attālumu no pieres dzelkšņa (ass izaugums pirms acīm) līdz astes plāksnišu galam.

IV. Vispārējie makšķerēšanas aizliegumi

21. Visās ūdenstilpēs aizliegts iegūt:

21.1. nēģus — visu gadu;

21.2.lašus un taimiņus:

21.2.1.jūras piekrastes ūdeņos, kā arī Buļļupē, Sausajā Daugavā un Daugavā posmā no ietekas jūrā līdz Rīgas HES— no 1.oktobra līdz 15.novembrim;

21.2.2.pārējos iekšējos ūdeņos, kas nav minēti šo noteikumu 21.2.1.apakšpunktā,—visu gadu, izņemot licencētās makšķerēšanas nolikumos norādītajās vietās un laikos;